

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3986/2020
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1033/20 од 25.06.2020. године, у седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1033/20 од 25.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 2292/2018 од 19.02.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати 6.517,078,77 динара и то тужиоцима: АА 319.933,00 динара, ББ 79.983,41 динар, ВВ 79.983,41 динар, ГГ 479.900,49 динара, ДД 479.900,49 динара, ЋЋ 239.950,25 динара, ЕЕ 239.950,25 динара, ЖЖ 479.900,00 динара, ЗЗ 859.021,00 динар и ИИ 3.258.556,47 динара, свима са законском затезном каматом од 19.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, захтев тужилаца АА и ББ у делу преко досуђених 239.950,25 динара до тражених 239.967,00 динара за сваког од тужилаца, са припадајућом каматом, одбијен је. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати 949.009,62 динара, са каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1033/20 од 25.06.2020. године, ставом првим изреке, жалба је одбијена и првостепена пресуда у побијаном делу потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради наплате новачног потраживања поднело је више тужилаца 13.04.2018. године. Тужиоци се налазе у положају формалних супарничара, сагласно члану 205. став 1. тачка 2. ЗПП, са којих разлога се вредност предмета спора одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно, а меродавна је највиша појединачно тражена вредност главног захтева, а то је у овом случају 3.258.556,47 динара, односно 27.562,26 евра на дан подношења тужбе. Како наведени износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија туженог није дозвољена.

Са напред наведени разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић